

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani   dosarul nr. 2ra-761/2018
judecător: I. Barbacaru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Panov, V. Negru, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul   Iulia Sîrcu
judecători   Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Colegiul Tehnologic din Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Eleonora Gîncu împotriva Colegiului Tehnologic din Chișinău cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, prin care a fost admis apelul declarat de către Eleonora Gîncu, prin intermediul avocatului Alexandru Marginean, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 august 2017 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2015 Eleonora Gîncu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului Tehnologic din Chișinău cu privire la anularea ordinului, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că prin ordinul Colegiului Tehnologic din Chișinău nr.149-P din 26 decembrie 2014 a fost concediată de la 29 decembrie 2014, din funcția de director adjunct pentru instruire al Colegiului în temeiul art.206 alin. (1) lit.d) și art.86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

Sustine reclamanta că, ordinul Colegiului Tehnologic din Chișinău nr.149-P din 26 decembrie 2014 este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece ea nu a comis nici o abatere disciplinară și nu există nici un motiv temeinic pentru a fi concediată din funcția de director adjunct.

Mai relatează că, și-a îndeplinit permanent și în mod conștiincios atribuțiile de serviciu, însă directorul Colegiului de mai multe ori i-a propus să scrie cerere de demisie, iar în cazul în care nu va depune cererea va fi concediată.

Consideră că ordinul de concediere a fost emis deoarece a refuzat să depună cererea de demisie, iar aplicarea sancțiunii disciplinare (concedierea din funcție) a fost efectuată cu încălcarea art.87, 206-210 Codul muncii.

Afirmă că, prin concedierea ilegală i-au fost cauzate prejudicii materiale și moral considerabile.

Solicită reclamanta anularea ordinului nr. 149-P din 26 decembrie 2014, restabilirea în funcția de director adjunct pentru instruire la Colegiul Tehnologic din Chișinău, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 august 2017 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 august 2017 Eleonora Gîncu, prin intermediul avocatului Alexandru Marginean a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 august 2017 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018 a fost admis apelul depus de Eleonora Gîncu, prin intermediul avocatului Alexandru Marginean, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 august 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii.

A fost anulat Ordinul Colegiului Tehnologic din Chișinău nr. 149-P din 26 decembrie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere în privința Eleonorei Gîncu.

A fost restabilită Eleonora Gîncu în funcția de director adjunct pentru instruire la Colegiul Tehnologic din Chișinău din 26 decembrie 2014.

A fost încasat de la Colegiul Tehnologic din Chișinău în beneficiul Eleonorei Gîncu salariul pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 26 decembrie 2014 până la pronunțarea deciziei în cuantum de 378 468 lei.

A fost încasat de la Colegiul Tehnologic din Chișinău în beneficiul Eleonorei Gîncu prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, în rest pretențiile au fost respinse.

A fost încasat de la Colegiul Tehnologic din Chișinău în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 11 354 lei.

La 16 februarie 2018 Colegiul Tehnologic din Chișinău a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 34 din 08 decembrie 2017.

Totodată menționează că prima instanță corect a constatat și a fost demonstrat prin probe pertinente și concludente existența abaterilor disciplinare comise de către intimată, mai mult acestea fiind evidente și recunoscute, tangențial de către ultima.

Indică că având la bază dovezile multiplilor încălcări ale disciplinei de muncă din partea intimatei Gîncu Eleonora, recurentul a emis Ordinul nr.149-P din 26 decembrie 2014 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, din 29 decembrie 2014, corect, întemeiat și legal. Or, prin ordinul din 11 februarie 2014 a fost dispusă aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră Eleonorei Gîncu în temeiul art.206 alin. (1) lit. b) Codul muncii, pentru depășirea atribuțiilor de serviciu, care nu a fost contestat.

Mai relatează că, la momentul emiterii ordinului nr.149-P din 26 decembrie 2014 intimata a fost sancționată din nou, prin ordinul nr.19-A din 15 octombrie 2014, ordinul

fiind ulterior anulat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, peste un an de la emiterea ordinului contestat.

Consideră că cele relatate atestă cu certitudine faptul admiterii de către Eleonora Gîncu a încălcării obligațiilor și responsabilităților de serviciu.

Susține reclamantul că Eleonora Gîncu, cât și reprezentantul acesteia erau obligați să prezinte în instanța de apel probe și documente legale cu privire la calcularea salariului intimatei, însă aceștia au prezentat chitanțe ilegale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Respectiv, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 16 februarie 2018 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2018 a fost expediată participanților la proces la 23 ianuarie 2018 (f.d.44, vol.I).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 20 martie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Eleonorei Gîncu copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința din 21 aprilie 2018 Eleonora Gîncu, prin intermediul avocatului Alexandru Marginean a solicitat declararea cererii de recurs depusă de Colegiul Tehnologic din Chișinău ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că Colegiul Tehnologic din Chișinău în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Colegiul Tehnologic din Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Colegiul Tehnologic din Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat